

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga suda Danijeli Čipčić Buzov, sucu pojedincu, te Marijani Vidaković, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja [...], protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, OIB: 87950783661, radi rješavanja spora između korisnika poštanskih usluga i davatelja poštanskih usluga, bez održavanja rasprave, 2. veljače 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev radi poništenja Odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/24-02/128, Urbroj: 376-04-24-4 od 27. srpnja 2024. u dijelu koji se odnosi na zahtjev za rješavanje spora u vezi s rješavanjem prigovora vezano za prekoračenje roka uručenja pošiljke prijemni broj: [...].

Obrazloženje

1. Tužitelj tužbom osporava zakonitost Odluke tuženika Klasa: UP/I-344-08/2402/128, Urbroj: 376-04-24-4 od 27. srpnja 2024. (dalje: osporena odluka) u dijelu kojim je odbijen zahtjev tužitelja za rješavanje spora korisnika [...], ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d. Velika Gorica, Poštanska ulica 9, u vezi rješavanja prigovora vezano za prekoračenje roka uručenja pošiljke prijemni broj: [...] kao neosnovan.

2. U tužbi tužitelj u bitnom navodi kako je osporavana odluka tuženika donesena uz pogrešno i nepotpuno iznošenje činjeničnog stanja te uz pogrešnu primjenu materijalnog prava, budući je tuženik u istoj izazvao podvalu i manipulaciju te je isti zlorabio dopis Visokog upravnog suda RH posl. br. Su-434/2024-2, od nenaznačenog datuma, u kojem je VUSRH navodno izjavio kako se i za pošiljku prijemni broj [...] radilo o predmetu izvanparničnog postupka za čiju su dostavu mjerodavne odredbe Zakona o parničnom postupku, a ne odredbe Zakona o općem upravnom postupku, te da je sukladno navedenom i uputi samog VUSRH predmetna pošiljka, u konkretnom slučaju, vraćena pošiljatelju. Tužitelj također smatra da je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo, kada je u osporavanoj odluci utvrdio da primatelj pošiljke, sukladno

odredbama članka 31. stavak 5. i članku 32. stavak 3. ZPU-a, i članka 58. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP, može ostvariti naknadu štete zbog prekoračenja roka uručenja, jedino kad isti pribavi pisanu izjavu pošiljatelja kojom se isti odriče svojih prava u korist primatelja. S tim u svezi, tužitelj naglašava, kako niti jednom odredbom ZPU-a i Općih uvjeta HP, nije napisano da isključivo pošiljatelj ostvaruje pravo na naknadu štete, u slučaju neuруčenja pošiljke primatelju te u prilog istome dostavlja tri ranije odluke Povjerenstva HP prema kojima je tužitelj ostvario pravo na naknadu štete bez pisane izjave pošiljatelja. Zaključno, tužitelj prigovara i tome što mu tuženik nije dostavio cjelokupnu dokumentaciju u provedenom postupku. Tužbenim zahtjevom traži poništenje osporenog odluke tuženika u dijelu koji se odnosi na pošiljku prijemni broj: [...] i obvezivanje Hrvatske pošte na isplatu naknade štete zbog prekoračenja roka za uručenje pošiljke prijemni broj: [...].

3. U odgovoru na tužbu tuženik nakon u bitnom iznošenja sadržaja navoda tužbe navodi kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz članka 5. ZUP-a i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. ZUP-a te da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom članka 98. stavka 5. ZUP-a. U odnosu na navode tužitelja prema kojima je tuženik izazvao podvalu i manipulaciju te je isti zlorabio dopis VUSRH posl. br. Su-434/2024-2 u odnosu na pošiljku prijemni broj: [...], ističe kako su isti u potpunosti neosnovani, budući je tuženik 11. srpnja 2024. uputio dodatan zahtjev VUSRH pozivajući se na očitovanje VUSRH posl. br. Su-434/2024-2 te je od VUSRH zatražio dopunu očitovanja i u odnosu na predmetnu pošiljku [...]. VUSRH je 12. srpnja 2024. uputio tuženiku dopunu ranijeg očitovanja koje je dano pod poslovnim brojem Su-434/2024-5 te je isti potvrdio kako se i u odnosu na navedenu pošiljku radi o predmetu postupka odlučivanja o zahtjevu za suđenje u razumnom roku koji se provodi uz odgovarajuću primjenu pravila o izvanparničnom postupku te je izričito naglasio kako se i u ovom slučaju VUSRH ne odriče prava na naknadu štete u korist primatelja. Nadalje, u odnosu na tužiteljeve navode prema kojima niti jednom odredbom ZPU-a i Općih uvjeta nije propisano da pošiljatelj ostvaruje pravo na naknadu štete u slučaju neuруčenja pošiljke, tuženik ukazuje na odredbe članka 31. stavak 1. i 5., članka 32. stavak 3. ZPU-a i članka 58. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP, kojima je jasno propisano da je sve do trenutka uručenja pošiljke, pošiljatelj taj koji je isključivi nositelj svih prava iz ugovora o pristupanju, a da tek nakon uručenja pošiljke, samo određena prava prelaze s pošiljatelja na primatelja pošiljke (ovdje se dodatno skreće pažnja i na presudu Visokog upravnog suda RH poslovni broj: Usž-785/23-2, a kojom je potvrđeno navedeno stajalište tuženika). S tim u svezi dodatno se naglašava, kako u slučaju kada se navedene odredbe ZPU-a razmatraju u odnosu s odredbom o naknadi štete iz članka 57. ZPU-a, proizlazi jasan zaključak kako pravo na naknadu štete zbog neobavljanja ugovorene usluge ili zbog prekoračenja roka, i nakon uručenja pošiljke i dalje zadržava pošiljatelj, budući da isti trpi izravnu štetu u slučaju kada ugovorena poštanska usluga nije izvršena na način kako je to bilo ugovoreno s davateljem poštanskih usluga prilikom sklapanja ugovora o pristupu iz članka 31. ZPU-a. Dakle, budući da je pošiljatelj kao ugovorna strana uredno ispunio svoj dio ugovorene obveze, konkretnije, isti je platio ugovorenu cijenu poštanske usluge, isti ima pravo i zahtijevati njen povrat, u slučaju kada davatelj poštanske usluge ne uruči pošiljku ili kada prekorači rok njenog uručenja dok primatelj to isto pravo, prema odredbi članka 58. stavak 2 Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP, stječe samo ako ga na to izričito ovlasti pošiljatelj, kao zakonom ovlaštena osoba za potencijalno ostvarivanje prava na naknadu štete, u slučaju neobavljanja usluge ili prekoračenja roka. Ukratko, navedeno postupanje ne

predstavlja nikakvo diskriminatorno ponašanje u odnosu na primatelja, budući da primatelj nije ugovorna strana iz članka 31. stavak 1. ZPU-a (jer isti nije ugovorio određenu poštansku uslugu, niti platio njenu cijenu). U odnosu na navode tužitelja prema kojima je Povjerenstvo HP donijelo tri odluke o isplati naknade štete tužitelju bez dostavljanja pisane izjave pošiljatelja ističe se kako se ne radi o odlukama tuženika. Vezano za tužiteljeve navode prema kojima mu je tuženik u provedenom postupku odbio dostaviti traženu dokumentaciju, ističe se kako zahtjev korisnika koji se odnosi na dostavu dokumentacije ne predstavlja jedan od razloga za podnošenje prigovora iz članka 54. stavak 1. ZPU-a. Neovisno o tome, tuženik naglašava, da je konkretnog tužitelja već u nekoliko navrata obavijestio kako sve relevantne podatke o postupcima dostave HP može naći na službenim internetskim stranicama HP [https://posiljka.posta.hr/hr/tracking/trackingdata?barcode-\[...\]](https://posiljka.posta.hr/hr/tracking/trackingdata?barcode-[...]). Nadalje, tuženik skreće pažnju i na važnu činjenicu, kako tužitelj raspolaže svim relevantnim podacima vezano za pristigle pošiljke i na temelju podataka iz ostavljenih obavijesti o prispjeću pošiljke, a koje tužitelj redovito u postupcima dostave ignorira te na taj način svojim ponašanjem neopravdano dovodi do nepotrebnog obavljanja drugog postupka dostave ili do vraćanja pošiljke njenom pošiljatelju. Zaključno, tužitelj naglašava kako je suprotno paušalnim navodima tužitelja, u navedenoj pravnoj stvari postupio u potpunosti sukladno odredbama članka 55. stavak 3. ZPU-a te je utvrdio sve činjenice i okolnosti koje su bitne za pravilno rješavanje ove pravne stvari. Slijedom svega navedenog, tuženik smatra da je osporavana odluka zakonita pa stoga predlaže da Sud temeljem članka 116. Zakona o upravnim sporovima (NN br. 36/24) odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4. U podnesku od 13. siječnja 2025. tužitelj se očitovao u odnosu na navode iz odgovora na tužbu tuženika navodeći da se tuženik tek u istome pozvao na očitovanje Visokog upravnog suda broj Su-434/2024-5 od 12. srpnja 2024., dok se u pobijanoj odluci pozvao na drugo očitovanje Visokog upravnog suda broj Su-434/2024-2 od 11. srpnja 2024. Dakle, tuženik je u osporavanoj odluci utvrdio da se temeljem očitovanja VUS-a br.3u-434/2024-2 od 11.srpnja 2024. koje se uopće ne odnosi na predmetnu pošiljku ([...]) u ovoj pravnoj stvari radi o dostavi pošiljke koja se u konačnici ne ostavlja u poštanski sandučić tužitelja nego se vraća pošiljatelju, pa budući da je tužitelj došao do navedenog očitovanja VUS-a u kojem je razotkrio manipulaciju tuženika, tužitelj nije mogao znati da je VUS na upit tuženika već sljedećeg dana, odnosno 12. srpnja 2024, donio očitovanje br.Su-434/2024-5 u kojem je utvrdio da je predmetna pošiljka [...] pismeno u izvanparničnom postupku čime se pobijaju navodi tužitelja da je Hrvatska pošta nezakonito vratila pošiljku pošiljatelju i time prekoračila rok za uručenje iste tužitelju. Dakle, tuženik je u osporavanoj odluci podmetnuo dokaze koji se ne odnose na ovu pravnu stvar (očitovanje VUS-a br Su-434/2024-2 od 11. srpnja 2024.), a sakrio dokaze koji se na istu odnose (očitovanje VUS-a br.Su-434/2024-5 od 12. srpnja 2024.), jer je svoju odluku donio tek 27. srpnja 2024., čime je prekršio čl.55. st.3. ZPU-a jer spor nije riješio na objektivan, transparentan i nediskriminirajući način. Ističe da u konkretnoj situaciji predmetu pošiljku da nije niti video jer je vraćena pošiljatelju; u obavijesti HP o prispjeću pošiljke od 10. studenog 2023. je naznačena obvezna druga dostava što znači da se pošiljka ne vraća pošiljatelju odnosno da se radi o pošiljci u upravnom postupku; HP i Povjerenstvo za zaštitu potrošača pri Hrvatskoj pošti tužitelju upućuju isprike i izažavaju žaljenje zbig predmetne situacije; u očitovanja VUS-s broj 434/20242 od 11. srpnja 2024. nema riječi o predmetnoj pošiljci [...], a isto je bilo odlučni dokaz tuženika da utvrdi da se radilo o onoj pošiljci koja se vraća pošiljatelju; tuženik mu odbija dostaviti očitovanje VUS-a temeljem kojeg je donio pobijanu odluku, a što je tužitelj zatražio 22. kolovoza 2024., dakle prije podnošenja predmetne tužbe.

Sasvim opravdano i pravno utemeljeno je prvim tužbenim zahtjevom zatražio poništenje pobijane odluke tuženika koja se odnosi na pošiljku [...] na čemu i dalje inzistira tužitelj, dok tužitelj odustaje od svog drugog tužbenog zahtjeva i naknadi štete zbog prekoračenja roka za uručenje jer je u konačnici utvrđeno da je pošiljka [...] pismeno u izvanparničnom postupku te se ista vraća pošiljatelju, odnosno ne ostavlja se u poštanski sandučić tužitelja. Zaključno, koliko god tuženik bio u pravu da je predmetna pošiljka prijamnog broja [...] pismeno u izvanparničnom postupku koje se u konačnici vraća pošiljatelju te zbog toga nema govora o prekoračenju roka za uručenje iste pošiljke tužitelju, toliko je tužitelj u pravu da je pobijana odluka nezakonita jer je tuženik prilikom njenog donošenja nesporno i dokazano prekršio čl.55. st.3. ZPU-a na kojeg se i sam pozvao na trećoj stranici obrazloženja pobijane odluke.

5. Dostavljanjem navedenih podnesaka, strankama je omogućeno izjašnjavanje o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovoga spora, shodno članku 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 36/2024; dalje: ZUS). Potom je u ovome sporu, presuđeno bez rasprave, jer su se, s obzirom na navode stranaka u tužbi i odgovoru na tužbe, za to ispunile pretpostavke iz članka 98. točke 4. ZUS-a.

5.1. Pritom je ovaj sud uzeo u obzir dokaze odnosno isprave u spisu ovoga spora i u spisu predmetnoga upravnog postupka dostavljenom uz odgovor na tužbu.

6. Iz podataka spisa predmeta je razvidno da je predmetni upravni postupak pokrenut u povodu zahtjeva za rješavanje spora korisnika poštanskih usluga [...], ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatskom poštom d.d. Velika Gorica (dalje: HP), vezano za prekoračenje roka prijenosa i uručenja pošiljki primjeni broj: [...] i [...]u skladu s odredbom članka 55. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine broj 144/12, 153/13, 78/15 i 110/19; dalje: ZPU).

7. Nadalje, razvidno je da je tuženik tijekom upravnog postupka dopisom zatražio očitovanje od pošiljatelja predmetnih pošiljki Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, te vezano uz spornu pošiljku prijemni broj: [...] spisu predmeta, a po dodatnom traženju tuženika od 11. srpnja 2024. pozivajući se na očitovanje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske posl. br. Su-434/2024-2, prileži pisano očitovanje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj Su434/2024-5 od 12. srpnja 2024.

7.1. U navedenom očitovanju od 12. srpnja 2024. je potvrđeno da se pošiljka broj: [...] odnosi na predmet postupka odlučivanja o zahtjevu za suđenje u razumnom roku koji se sukladno odredbi članka 64. Zakona o sudovima (Narodne novine, broj 28/13., 33/15., 82/15, 82/16., 67/18., 126/19., 130/20. 21/22, 60/22., 16/23., 155/23. i 36/24.) provodi uz odgovarajuću primjenu pravila o izvanparničnom postupku, dok je odredbom članka 2. Zakona o izvanparničnom postupku (Narodne novine, broj 59/23.) propisano da se na pitanja koja nisu uređena tim Zakonom na odgovarajući način primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje pamični postupak, ako ovim Zakonom ili drugim zakonom koji sadrži odredbe o izvanparničnom postupku nije drukčije određeno. Iz navedenog da proizlazi da se u postupcima odlučivanja po zahtjevima za suđenje u razumnom roku dostava obavlja sukladno odredbama Zakona o pamičnom postupku (Narodne novine, broj 53/91., 91/92., 112/99., 129/00, 88/01., 117/03., 88/05., 2/07 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22, 155/23.; dalje: ZPP), a ne sukladno odredbama Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine broj 47/09, 110/21; dalje: ZUS). Ujedno je navedeno sa se Visoki upravni sud ne odriče prava na potencijalno ostvarivanje prava na naknadu štete kod primatelja.

8. Odredbom članka 37. stavka 6. ZPU-a je propisano da ako je primatelju ili osobi ovlaštenoj za primitak pošiljke ostavljena obavijest u skladu sa stavcima 3. i 5. ovoga članka, nadnevak ostavljanja obavijesti u tom se slučaju smatra nadnevkom uručenja pošiljke.

9. Prema odredbi članka 51. stavka 1. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP (dalje: Opći uvjeti HP) propisano je da se pod rokom uručenja poštanskih pošiljaka podrazumijeva razdoblje od dana prijma pošiljke do njezina uručenja primatelju. Vrijeme prijma pošiljke utvrđuje se na temelju otiska žiga na potvrdi o primitku pošiljke, odnosno na pošiljci kada se ne izdaje potvrda o primitku pošiljke.

9.1. Stavkom 3. istog članka propisano je da sukladno članku 44. stavak (2), točka 5. ZPU-a, utvrđuje se krajnji rok za uručenje poštanskih pošiljaka u unutarnjem prometu i to za poštanske pošiljke najbrže kategorije u roku od pet radnih dana (D+5), a za sve ostale pošiljke u roku od sedam radnih dana (D+7). Pod rokom uručenja iz ovog stavka podrazumijeva se razdoblje definirano stavkom (1) ovog članka.

9.2. Stavkom 4. istog članka propisano je da se pošiljka smatra uručenom u roku u trenutku kada je pokušano uručenje na adresi primatelja ili drugom ugovorenom mjestu.

10. Iz javno objavljenih podataka na službenim internetskim stranicama HP (<https://pošiljka.posta.hr>) proizlazi kako je predmeta sporna pošiljka zaprimljena u sustavu HP dana 7. studenog 2023., te da je korisniku prilikom prvog pokušaja dostave uredno ostavljena obavijest o prispjeću pošiljke dana 10. studenog 2023.

11. S obzirom na podatke spisa predmeta, a imajući u vidu naprijed citirane odredbe, prema ocjeni ovog Suda, pravilna i zakonita je osporena odluka tuženika, dok tužbeni prigovori nisu osnovani niti su od utjecaja na drugačije rješavanje predmetne upravne stvari.

12. Naime, kako je iz podataka spisa predmeta razvidno da je predmetna sporna pošiljka prijemnog broja: [...] zaprimljena u sustavu HP dana 7. studenog 2023., te da je korisniku, ovdje tužitelju, prilikom prvog pokušaja dostave uredno ostavljena obavijest o prispjeću pošiljke dana 10. studenog 2023., to je razvidno da HP u konkretnom slučaju nije prekoračila krajnji rok propisan naprijed citiranom odredbom članka 51. stavka 3. Općih uvjeta HP-a, slijedom čega pravilno zaključuje tuženik kako zahtjev tužitelja o prekoračenju roka nije osnovan.

13. Glede prigovora tužitelja da u osporenoj odluci tuženika nije naveden podatak o očitovanju Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj Su-434/2024-5 od 12. srpnja 2024. za navesti je da je isto točno, međutim navedeno očitovanje prileži spisu predmeta upravnog tijela i iz istog jasno proizlazi da se dostava predmetne pošiljke ([...]) obzirom da se odnosi na predmet postupka odlučivanja o zahtjevu za suđenje u razumnom roku vrši prema odredbama ZPP-a, a ne odredbama ZUP-a, jednako kao i u očitovanju Visokog upravnog suda Republike Hrvatske koje je navedeno u obrazloženju osporene odluke, pa stoga ovaj Sud drži pravilnim utvrđenja tuženika u pogledu predmetne sporne pošiljke, te propust u navođenju točne oznake očitovanja Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, kraj pravilno utvrđenih činjenica koja proizlazi iz istog, ovaj Sud drži bez utjecaja na drugačije rješavanje predmetnog upravnog spora.

13.1. Nadalje, za navesti je da neosnovano tužitelj ističe da se tuženik pogrešno pozvao na očitovanje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj Su-434/2024-2 od 11. srpnja 2024., koji se ne odnosi na predmet spora odnosno da se na isto pozvao da bi prekrpio očitovanje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj Su-434/20245 od 12. srpnja 2024. iz razloga jer se predmetno očitovanje na koje se tuženik pozvao u

osporenoj odluci odnosi između ostalog na drugu pošiljku o kojoj je također odlučeno osporenim rješenjem odnosno pošiljku prijemni broj [...], a u kojem dijelu tuženik tužbom ne osporava zakonitost odluke tuženika.

14. Nadalje, u odnosu na dio zahtjeva tužitelja koji se odnosi na mogućnost ostvarivanja naknade štete u korist primatelja u slučaju kada se radi o mogućem prekoračenju roka, za navesti je da pravilno tuženik, a upravo suprotno navodima tužitelja, ukazuje tužitelju na odredbe članka 31. stavka 5. i članka 32. stavak 3. ZPUa i članka 58. Općih uvjeta HP-a kojima je jasno propisano da je sve do trenutka uručjenja pošiljke, pošiljatelj taj koji je isključivi nositelj svih prava iz ugovora o pristupanju, a da tek nakon uručjenja pošiljke, samo određena prava prelaze s pošiljatelja na primatelja pošiljke. Ovakvo pravno shvaćanje i izraženo je i u presudi Visokog upravnog suda poslovni broj UsŽ-785/23-2 od 31. siječnja 2024.

14.1. S tim u svezi, za navesti je, a kako to pravilno ističe i tuženik u odgovoru na tužbu, da u slučaju kada se navedene odredbe ZPU-a razmatraju u odnosu s odredbom o naknadi štete iz članka 57. ZPU-a, proizlazi jasan zaključak kako pravo na naknadu štete zbog neobavljanja ugovorene usluge ili zbog prekoračenja roka, i nakon uručjenja pošiljke i dalje zadržava pošiljatelj, budući da isti trpi izravnu štetu u slučaju kada ugovorena poštanska usluga nije izvršena na način kako je to bilo ugovoreno s davateljem poštanskih usluga prilikom sklapanja ugovora o pristupu iz članka 31. ZPU-a. Dakle, budući da je pošiljatelj kao ugovorna strana uredno ispunio svoj dio ugovorene obveze, odnosno isti je platio ugovorenu cijenu poštanske usluge, isti ima pravo i zahtijevati njen povrat, u slučaju kada davatelj poštanske usluge ne uruči pošiljku ili kada prekorači rok njenog uručjenja dok primatelj to isto pravo, prema odredbi članka 58. stavka 2. Općih uvjeta HP-a stječe samo ako ga na to izričito ovlasti pošiljatelj, kao zakonom ovlaštena osoba za potencijalno ostvarivanje prava na naknadu štete, u slučaju neobavljanja usluge ili prekoračenja roka, a što ovdje nije slučaj.

15. Naposljetku, ovaj Sud prihvća zaključak tuženika kako zahtjev tužitelja koji se odnosi na dostavu cjelokupne dokumentacije temeljem koje je utvrđeno neobavljanje poštanske usluge na način kako je to propisano odredbama posebnog zakona ne predstavlja jedan od razloga koji je propisan člankom 54. ZPU-a kao razloga za podnošenje prigovora.

16. Slijedom navedenog, po ocjeni ovog Suda, prigovori tužitelja nisu od utjecaja radi donošenja eventualno drugačije odluke u ovoj upravnoj stvari iz razloga što je u upravnom postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu, činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno, nisu povrijeđena pravila postupka koja bi bila od utjecaja na rješavanje ove upravne stvari, niti je pogrešno primijenjen pravni propis na štetu tužitelja.

17. U izloženom, osporena odluka tuženika je zakonita, dok prigovori tužitelja nisu osnovani niti od utjecaja na donošenje drugačije odluke, pri čemu nisu ostvareni razlozi ništavosti pojedinačne odluke iz članka 128. stavka 1. ZUP-a, na koje ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti.

18. Stoga, valjalo je na temelju odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, odnosno presuditi kao u izreci.

U Splitu 2. veljače 2026.

S U T K I N J A

Danijela Čipčić Buzov

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 dana od dana dostave. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, a o istoj odlučuje Visoki upravni sud Republike Hrvatske.

DNA:

- Tužitelju,
- tuženiku, -
u spis.

Na znanje: HP-Hrvatska pošta d.d., Velika Gorica, Poštanska ulica 9

RJ./

1. Pozvati tužitelja na uplatu sudske pristojbe po pravomoćnosti (VPS je neprocjenjiv).
2. Spis u kalendar 40 dana.